

کشتی

رسول خادم: برخی جواب سنگینی به تاریخ می‌دهند

● **رسول خادم، رئیس فدراسیون کشتی و سرمربی تیم ملی کشتی آزاد ایران، در گفت‌وگویی با خبرنگاری مهر، درباره مسائل مختلف ورزش اول کشور به‌ویژه موضوع رویارونشدن با حریفان اسرائیلی صحبت کرده که خلاصه آن آورده شده است.**

✎ بحث مبارزه با حریفان رژیم اشغالگر قدس به کجا رسید؟

متأسفانه افرادی که باید ورود کنند و جلو بیایند، سکوت کرده‌اند. خوشبختانه مردم با دقت در حال رصدکردن این موضوع هستند و این مسئله واکنش عمومی و سراسری را در پیگیری مظلومیت کشتی به همراه داشته است. خانواده کشتی بر این باورند همه رجال سیاسی مسئول دراین‌باره، کشتی را رها کرده‌اند و کشتی‌گیران و مربیان در این زمینه تنها و بدون حامی هستند. ما فقط از دستگاه دیپلماسی خواستیم که برای دفاع از قهرمانان ملی کشتی ایران، تیمی تشکیل دهند و با کمیت‌به‌المللی المپیک وارد مذاکره شوند؛ چراکه می‌دیدیم رفتار کمیت‌ه بین‌المللی المپیک یکباره تغییر کرده و محرومیت‌های سنگینی را به دلیل رویارونشدن با اسرائیل برای قهرمانان ما در نظر گرفته است. ازبایانی ما این بود که ورود فوری ما می‌توانست این موضوع را تعدیل کند. این بحث فراتر از توان کمیت‌ه ملی المپیک ایران و وزارت ورزش است. ما هر کاری می‌توانستیم، در حد توان خود انجام دادیم و موضوع را به صورت غیرعلنی و سپس علنی به گوش همه آتهایی که باید برسانیم، رساندیم؛ اما دستگاه‌های مسئول در این مدت هیچ پاسخی به ما ندادند. مطمئنا سکوت و کنارنشستن آقایان، سکوت پرهزهای است.

✎ دلیل این سکوت و بی‌توجهی چیست؟

گویا آقایان بر این باورند که اگر هر اتفاقی برای کشتی بیفتد، پای افراد دیگری به‌جز خانواده کشتی در میان نیست؛ ولی این طرز فکر اشتباه و ناخوشایند است. متأسفانه با ادامه این روند و رفتار، کشتی که اسباب ناخوشی و کسب افتخار در جامعه ایران است، بیشترین ضربه را می‌خورد. کشتی از هر طرف در فشار است. مطمئنا رفتار این‌چنینی از سوی رجال مسئول با مجموعه کشتی از نظر اجتماعی به سود جامعه ما نیست. امروز هیچ چیزی جز ورزش نمی‌تواند کارکرد نشاط و امید را در جامعه داشته باشد و کشتی در این زمینه از پرچم‌داران است.

✎ از میثم نصیری یاد کردید؛ خداحافظی او به اتفاقات اخیر چه ارتباطی دارد؟

رجال سیاسی مسئول دراین‌باره باید از میثم نصیری درس بگیرند که در پاسخ به چرایی خداحافظی خود از تیم ملی می‌گوید درست نیست از بیت‌المال برایش هزینه شود و نتیجه‌ای را که باید برای مردم و کشورش به دست بیاورد، کسب نکند. می‌گوید شرمندۀ مردم می‌شوم. او معتقد است این هزینه‌ای که در اردوها برایش می‌شود از بیت‌المال است و اگر نمی‌تواند در ازای این هزینه‌ها و سرمایه‌ها نتیجه بگیرد، باید برود و فرصت را به فرد دیگری بدهد. الگوی اقتدار و به‌چه‌های رسمی و کج‌مرآمد جامعه ما که با نفیر اعلام مراجع رسمی کشور نزدیک به ۱۱ میلیون نفر حاشیه‌نشین دارد و ۲۰ میلیون و نیم بی‌کار واجد شرایط کار، همین امثال میثم نصیری‌ها هستند که خودش با وجود کارگری در مقازه قصابی، نگران بیت‌المال است؛ نه کسانی که بیت‌المال را سهم‌المال خود می‌دانند. وجود این قهرمانان در خانواده کشتی، افتخار کشتی است.

✎ در این شرایط حساس دلیل استعفاي شما از هیئت‌رئیسۀ اتحادیه جهانی کشتی و از دست‌دادن این کرسی ارزشمند چه بود؟

بود و نبود من در هیئت‌رئیسۀ در این شرایط هیچ فرقی نمی‌کرد. زمانی کرسی بین‌المللی برای یک کشور سازنده و مؤثر است که از سوی متولیان داخلی حمایت شود. طبیعتا صرف حضور یک نفر از یک کشور در یک مجمع بین‌المللی، آن‌هم بدون هرگونه اختیار و حمایتی، خیری ندارد. هدف اصلی از حضور نماینده در مجمع بین‌المللی، این است که بتواند برای کشورش مثمر ثمر باشد. وقتی ورزش ملی کشور، کشتی و سرنوشت آن برای مسئولان ما اهمیت ندارد، چگونه باید در هیئت‌رئیسۀ اتحادیه جهانی نشست و رای محرومیت کشتی را دید. نماینده ایران وقتی در کشتی جهان کارایی دارد که کشتی از سوی نظام مدیریتی کشور حمایت شود. زمانی که این موضوع اهمیتی برای آقایان ندارد، چه دلیلی دارد در اتحادیه جهانی کشتی ماند و زبان و دست‌بسته شاهد تعلیق و محرومیت کشتی بود. حضور من در اتحادیه فقط و فقط برای رشد و اعتلای کشتی بود و هیچ انگیزه و هدف شخصی نداشتم‌که بخواهم به هر قیمتی در سیستم مدیریتی کشتی جهان بنامم.

سبقت‌مندی پاسخخ دهید؛ اگر اتفاق بدی برای کشتی ایران بیفتد، مقصر اصلی چه کسی است؟

مقصر اصلی همه آن کسانی هستند که تصمیم‌گیر این اتفاق بد بودند و از کوچک‌ترین کمکی به کشتی دریغ کردند. درحالی‌که کشتی در همه شرایط برای کسب افتخار برای کشور و مردم از هیچ چیز فروگذار نکرد. امروز هم در این شرایط سخت کشتی ایستاده و به مسیر خود ادامه می‌دهد. من مطمئنم که شاید این افراد جواب مقطعی بدهند و هنگام اتفاقات بد با تکیه بر تدبیر و سیاست دست‌نیافتنی باشند؛ اما جواب سنگینی در تاریخ خواهند دید. شک ندارم مردم آنها را فراموش نمی‌کند و از آنها نمی‌گذرند. مردم آگاهانه همه چیز را دنبال می‌کنند و این موضوع بسیار مهمی است.

فوتبال ایران در عرصه باشگاهی

روژه‌های پرتلهایی را از سر می‌گذرانند.

این التهاب نه در زمین فوتبال، بلکه روی سکوها حس می‌شود؛ این‌بار نه توپ، تیر و زمین چمن، بلکه سنک و تکه‌های آجر و صندلی است که تبدیل به سوزه روز در حوزه فوتبال شده است. التهاب یادشده در هفته سوم و در جریان دو بازی حساس پرسپولیس با استقلال خوزستان و استقلال با تراکتورسازی تبریز نمود بیشتری پیدا کرد که نتیجه و هدفی که دنبال می‌کند یک چیز است: تجزیه و توهین قومیتی.

آن دقیقه‌پایانی

استارت اتفاق‌های عجیب‌وغریب

ایب روزهای فوتبال که ماحصلش شده شکسته‌شدن سر و خونین‌شدن صورت تماشاگران فوتبال، به ۱۰ دقیقه‌پایانی بازی پرسپولیس در هفته دوم برمی‌گردد؛ جایی که پرسپولیسی‌ها در یک بازی راحت و یک‌طرفه، با سه گل رقیب اهوازی خود را شکست دادند و مشکلی در بازی حس

نشد. البته حسن‌نشدن مشکل فقط تا ۱۰ دقیقه‌مانده به

پایان بازی بود؛ چون در این زمان از یک جایگاه خاص که هواداران پرسپولیس نشسته بودند، شعارهای عجیب‌وغریب قومیتی به گوش رسید؛ موضوعی که باعث واکنش هواداران اندک فولاد در ورزشگاه اهواز شد. واکنش آنها البته خیلی زود با واکنش عده‌ای از هواداران پرسپولیس روبه‌رو شد تا سرازاز یک جنجال تازه در فوتبال باشد. بعد از بازی، اما موضوع درگیری در ورزشگاه آزادی به شبکه‌های مجازی کشیده شد و عده‌ای از هواداران پرسپولیس در کلیپ پخش‌شده مشغول سردادن شعارهای ضدقومیتی بودند.

سؤال ابهام‌انگیزی که دراین‌باره وجود دارد، این است که آیا کلیپ یادشده مربوط به بازی پرسپولیس با فولاد بود یا خیر؟ رئیس کانون هواداران فولاد قویا چنین موضوعی را رد می‌کند و می‌گوید در ورزشگاه آزادی نشنیده‌که پرسپولیسی‌ها شعار قومیتی بدهند. او معتقد است این کلیپ مربوط به گذشته است.

باین‌حال، «جایگاه خاص» که شعارها از آنجا سر داده شده، هنوز محل سؤال است؛ جایگاهی که فولادی‌ها مدعی هستند شعارها از آنجا سر داده شده‌اند، مربوط به لیدر اصلی پرسپولیس و دست‌برق‌را رئیس کانون هواداران یا باشگاه است.

واکنش در اهواز

چند روز بعد از بازی پرسپولیس با فولاد، این بار سرخ‌های تهرانی راهی اهواز می‌شوند تا با تیم

آیا اتفاق‌های ۲ بازی پرسپولیس و استقلال از قبل طراحی شده بود؟

جنجال یک بوقچی

بازی فوتبال پرسپولیس و فولاد

آن شد که رئیس کانون هواداران پرسپولیس در بین همان دو نیمه از ورزشگاه خارج شد که بازتاب «فرار بوقچی‌های پرسپولیس» را در اهواز بسیار زیاد بود.

مقصّر لیدر است، اخراجش کنید

تصوّبات روی سکوها بالاخره روی نتیجه بازی هم تأثیر گذاشت تا اینکه بالاخره پرسپولیس اولین امتیازاتش را در این فصل از دست داد؛ شاگردان برانکو که برای به‌دست‌آوردن سه امتیاز راهی اهواز شده بودند، به راحتی دو امتیاز از دست دادند تا تعدادی از بازیکنان این تیم از جمله کاپیتان‌های این باشگاه حسایی عصبانی باشند. در راس بازیکنان عصبانی باید به حسین ماهینی اشاره کرد؛ کاپیتان دوم باشگاه پرسپولیس که به‌شدت از دست لیدر پرسپولیس عصبانی بود.

او بعد از بازی با عنوان‌کردن اینکه همین شخص باعث شده بود هواداران علیه مرحوم نوروزی و بعد طارمی، مسلمان و احمدزاده بگیرند، او را مقصر این اتفاق‌ها دانست. ماهینی با صحه‌گذاشتن بر این موضوع که لیدر پرسپولیس پایه‌گذار این درگیری‌ها در تهران و در زمان بازی با فولاد شده بود، از مسئولان باشگاه خواست با او برخورد کنند. در آن سو، روزنامه خبر ورزشی نیز در خبری کوتاه نوشت جلال حسینی، کاپیتان پرسپولیس، نیز از مسئولان باشگاه خواسته به این موضوع به‌طور جدی رسیدگی کنند. البته هواداران پرسپولیس در فضای مجازی سعی کردند با انتقاد از

حسین ماهینی، دلیل این اظهاراتش را به بازی ضعیفش ربط دهند؛ ولی وقتی حمایت دیگر بازیکنان پرسپولیس از راه رسید، این فضا کم‌کم رنگ واقعیت به خود گرفت که پایه‌گذار آشوب جدید در فوتبال، لیدر پرسپولیس است.

آیا هدفی پشت این اتفاق‌هاست؟

درگیری و سردادن شعارهای قومیتی در ورزشگاه غدیر اهواز در شرایطی رخ داد که ۲۴ ساعت بعد از آن، استقلال تهران باید در دیداری حساس به مصاف تراکتورسازی می‌رفت. این بازی که حساس‌ترین بازی هفته سوم بود، تبدیل به آشوب و جنجال دیگری شد. تبریزی‌ها که به نظر می‌رسید از دیدن اتفاق‌های اهواز تحریک شده‌اند، با پیش‌زمینه قبلی (عده‌ای از آنها) به ورزشگاه آمدند. تماشاگران تراکتورسازی که البته مثل خوزستانی‌ها پیش‌تر هم درگیر مسائل و شعارهای قومیتی شده بودند، فکرش را نمی‌کردند ایجاد این درگیری‌ها گسترده‌تر شود. درگیری رخ‌داده بین عده‌ای از هواداران این تیم با مأموران برقراری نظم در ورزشگاه، جرقه‌ای بود برای اتفاق‌های تلخ بعدی؛ اتفاقاتی که دست‌آخر به سردادن این شعارها علاوه بر سرهای بود که شکست و درگیری‌هایی بود که رخ داد.

پیوسته‌شدن این اتفاق‌ها، یعنی سه بازی پرسپولیس با فولاد، پرسپولیس با استقلال خوزستان و استقلال با تراکتورسازی تبریز، حالا این شایعه را در فضای ورزش به وجود آورده که رخ‌دادن این اتفاق‌ها با اندیشه قبلی بوده است تا از فضای پرتالهاب کشور سوءاستفاده شود. به این موارد باید چند نکته دیگر نیز اضافه شود؛ ازجمله اینکه پرسپولیس دوباره در هفته آتی لیگ باید به مصاف یک رقیب جنوبی دیگر برود. باین‌حال، مهم‌ترین مسئله همچنان به قوت خود باقی است؛ بوقچی پرسپولیس به جایی وصل است؟ در سال‌های اخیر اتفاق‌های زیادی در باشگاه پرسپولیس رخ داده که به گواه بازیکنان و اعضای کادر فنی، لیدر یادشده در آنها به صورت مستقیم دست داشته است. این لیدر در اتفاقا در رخ‌دادهای اجتماعی هم حضور دارد (...). تا به حال بارها در رسانه‌ها اخراج از پرسپولیس قرار گرفته، اما با وجود تعویض مربی، بازیکن و مدیرعامل باشگاه، جای او همواره در این تیم ثابت بوده است.

ایران در ادوار گذشته بازی‌های آسیایی دانست، اما باید گفت که این تیم از بازی‌های آسیایی ۲۰۰۲ یوسان به‌بعد در این میدان ناکام بوده است. آخرین مدالی که این تیم در بازی‌ها به دست آورده، برنز بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه قطر بوده است. در این دوره اما نگاه مسئولان ورزش کشور به آینده و حضور در المپیک ۲۰۲۰ توکیو است، برای همین با تصمیم فدراسیون فوتبال و موافقت کمیته ملی المپیک به‌جای تیم زیر ۲۳ سال (امید)، از تیم زیر ۲۱ سال خود در این رقابت‌ها استفاده می‌کند تا این تیم پشتوانه‌ای برای المپیک ۲۰۲۰ باشد. عربستان، میانمار و کره‌شمالی سه حریف ایران در مرحله گروهی هستند. با توجه به اعرام تیمی که گفته می‌شود اکثر بازیکنان آن جوان و کم‌تجربه هستند، نباید به مقام‌آوری آنها در جاکارتا امیدوار بود. آخرین قهرمانی فوتبال ایران در بازی‌های آسیایی به سال ۲۰۰۲ برمی‌گردد که امیدهای فوتبال کشورمان با هدایت برانکو ایوانکوویچ توانستند جام قهرمانی را بالای سر ببرند. حالا بعد از ۱۶ سال بار دیگر یک مربی کروات روی نیمکت تیم امید نشست تا هواداران فوتبال امیدوار به موفقیت این تیم در بازی‌های آسیایی باشند. تیم ملی امید سه قهرمانی دیگر در بازی‌های ۱۹۷۴، ۱۹۹۰ و ۱۹۹۸ و دو نایب‌قهرمانی در بازی‌های آسیایی ۱۹۵۱ و ۱۹۶۶ دارد.

هندبال و ناامیدی

با توجه به اینکه پنج هندبالیس‌ت لژیونر ایرانی نتوانستند رضایت باشگاه‌های خود را برای حضور در بازی‌های آسیایی بگیرند، شاید هندبال از امید کمتری نسبت به رشته‌های دیگر برای موفقیت برخوردار باشد. مالزی و قطر هم‌گروهی‌های سرسخت ایران هستند. با توجه به قدرت قطر که از بازیکنان دولتی بهره می‌برد، بعید است بتوان به قهرمانی کشورمان در جاکارتا فکر کرد. بهترین جایگاهی که این تیم می‌تواند برای خود متصور شود، جایگاه دومی یا سومی است. هندبال ایران در بازی‌های ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰ به ترتیب دوم و سوم شد و در بازی‌های ۲۰۱۴ به مقام چهارمی دست یافت.

واترپلو در جمع بهترین‌ها

تیم ملی واترپلو ی ایران بعد از قهرمانی در بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ تهران تاکنون نتوانسته در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی قاره صاحب عنوان شود. این تیم در چند ماه اخیر اردوهای تدارکاتی خوبی را پشت‌سر گذاشته و توانسته پیشرفت قابل‌ملاحظه‌ای را با هدایت مربی خارجی تجربه کند. محسن رضوانی، رئیس فدراسیون شد، ششیرجه و واترپلو، ابراز امیدواری کرده واترپلویت‌های ایرانی در جمع چهار تیم برتر بازی‌های آسیایی قرار بگیرند. آخرین حضور این تیم در بازی‌های آسیایی به سال ۲۰۰۶ برمی‌گردد که چهارم شد.

بسکتبال بانوان و حضوری تاریخی

بسکتبال زنان ایران بعد از گرفتن مجوز حجاب از طرف فدراسیون این رشته، در آستانه نخستین حضور خود در بازی‌های آسیایی بعد از انقلاب است. بسکتبال زنان کشورمان پیش از انقلاب تنها یک‌بار در بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ تهران به میدان رفت که به عنوان چهارمی رسید. با تصمیم مسئولان قرار است تیم سه‌نفره بانوان در جاکارتا به میدان برود. بسکتبال سه‌نفره زنان ایران پیش از این در رقابت‌های جام جهانی شرکت کرد که چهاردهم شد و دوروز پیش نیز در مسابقات غرب آسیا به مقام قهرمانی رسید. با توجه به حضور اندک این تیم در میادین بین‌المللی نمی‌توان انتظار سکو از آن داشت.

ورزش

خبر

محرومیت ۲ بازیکن جوان استقلال به دلیل رفتار مسئله‌ساز

● شادی گل نامتعارف یک‌بار دیگر در فوتبال ایران خبرساز شد. کمیته اخلاق فدراسیون فوتبال دیروز با انتشار اطلاعیه‌ای محرومیت سیدسجاد آقایی و اللهیار صیادمشن، دو بازیکن جوان استقلال، را اعلام کرد. در بیانیه کمیته اخلاق به طور شفاف دلیل محرومیت آقایی و صیادمشن عنوان نشده، اما به رفتار آنها در بازی ذوب‌آهن– استقلال اشاره شده است. در حکم محرومیت این دو بازیکن آمده است: «با توجه به اخبار و تصاویر منتشره مبنی‌بر رفتار غیرورزشی که توسط آقایان سیدسجاد آقایی و سیداللهیار صیادمشن (بازیکنان تیم استقلال) که در بازی بین دو تیم ذوب‌آهن اصفهان و استقلال تهران در ورزشگاه فولاد شهر اصفهان منجر شده است و با نظر به اینکه این نوع رفتار نقض آشکار و مسلم قوانین و مقررات قانونی و اخلاقی محسوب که به اعتبار فوتبال کشور لطمه وارد می‌کند، لذا اعلام می‌دارد ضمن تشکیل و رسیدگی پرورنده انجام تحقیقات در این خصوص به موجب مواد ۲۳ و ۶۵ این‌نامه کمیته اخلاق دستور موقت مبنی‌بر تعلیق فعالیت‌های نامبردگان در کلیه بخش‌های فوتبال به مدت یک ماه صادر گردیده است». پس از بازی ذوب‌آهن– استقلال، فیلمی در فضای مجازی منتشر شد که نشان‌دهنده شادی پس از گل نامتعارف این دو بازیکن بود. پرورنده دو بازیکن جوان استقلال به پرورنده چند سال پیش بازیکنان باشگاه پرسپولیس شباهت دارد. رفتار غیراخلاقی دو بازیکن پرسپولیس در حین دیدار داماش– پرسپولیس محرومیت‌هایی سنگین برایشان در پی داشت. باشگاه استقلال البته شدیداً به این موضوع اعتراض کرده و تأکید دارد هیچ رفتار خارج از عرفی از آقایی و صیادمشن رخ نداده است. باشگاه استقلال دیروز به این حکم اعتراض کرد. اصغر حاجیلو، سرپرست تیم فوتبال استقلال، در اعتراض به این حکم گفت: «اگر فیلم این صحنه را دیده باشند، متوجه می‌شوند که قضیه آن‌طور نبوده است که جلوه داده‌اند. این دو بازیکن جوان هستند و خبر محرومیت آنها بازتاب خوبی نخواهد داشت. آقای تورک، رئیس کمیته اخلاق فدراسیون فوتبال، به‌خاطر مشغله‌هایی که دارد، حتما فیلم این صحنه را ندیده است. اما اینها جوان هستند. صدار صحنه بازی یادشده را دیدیم، اما چیزی پیدا نکردیم.

ادامه از صفحه اول

مسئله چیست و برای کیست؟

از این لحاظ، شرایط ناخوشایند جدید کشور دیگر مسئله دولت میانه‌روی حسن روحانی و اصلاح‌طلبان حامی آن نیست، بلکه چون پای ایران و نظام جمهوری اسلامی در میان است، این مسئله به همه جناح‌های درون نظام و حتی اپوزیسیون داخلی درون نظام مربوط می‌شود. وقتی چنین است در حیرتیم که بخشی از جناح اصولگرا چنین احساسی ندارد، خطر را احساس نمی‌کند و واکنشی نشان نمی‌دهد؛ گو اینکه مسئله بازگشت تحریم‌ها و شرایط سخت کنونی فقط مربوط به دولت و اصلاح‌طلبان است. در حیرتیم وقتی شروط ۱۵گانه و بیانیه اصلاح‌طلبان از منظر «اصلاح‌طلبان مدافع جمهوری اسلامی هستند» منتشر می‌شود، از جبهه اصولگرایان که مدعی این دفاع، البته به‌طور انحصاری‌اند، صدایی بلند نمی‌شود! چرا جبهه اصولگرایان در برابر خطری که متوجه کشور است، سکوت کرده است؟ نه‌تنها سکوت کرده که شاید به‌علت درک‌نکردن شرایط مانع تراشی هم می‌کند و با طرح سؤال از رئیس‌جمهوری سیکنال‌های شکاف و نبود انسجام داخلی را به خارج می‌دهد. انتظار این بود که بعد از سخنان رئیس‌دولت اصلاحات، شیخی از متنفذی در میان اصولگرایان بلند می‌شد و صدا برمی‌آورد و برای کمک به دولت و نظام، برای عبور از این شرایط راهی ارائه می‌داد. شاید اصولگرایان نتوانسته‌اند جای خالی امثال مرحوم حبیب‌الله عسکروالادی را برای چنین مواقعی پر کنند و صدایی مانند صدای او برآورند. آنها نیک بداندند که سکوت و بی‌تحركی آنها در این شرایط و عبور از آن و گروهی و بخشی‌دیدن این مسئله، قضایوت بی‌رحانه تاریخ و عواقب ناخوشایند برای کشور را با مقصربودن آنها، در پی خواهد داشت. مسئله شرایط جدید، مسئله همه گروه‌ها و حتی همه ارکان نظام، قوا و نهادها و دستگاه‌های غیردولتی و فرادولتی است و اگر وارد مناقشه بیهوده و چرخه معیوب مقصرشناسی این شرایط شویم، چه‌بسا پای خیلی از ساکنان بحران امروز گیر است. اما، هرگز این مقصرشناسی ما را به مقصد نمی‌رساند و مسیر نادرست و جاه‌طلبی است که انتهایی غیر از تضعیف همین ذخیره و تمه ملی برای عبور از بحران کنونی، نخواهد داشت. بنابراین همه نهادها و گروه‌ها برای عبور کشور از این بحران باید به مدیریت واحد دولت که دست بر قضا میانه‌رو هم هست، تن دردهند؛ در همه حوزه‌ها از سیاسی و اقتصادی گرفته تا امور و سیاست خارجی و فرامری، البته دولت هم با ترمیم خود و کارآمدسازی و پرهیز از آزمون و خطا، باید برنامه‌های جدی و جامع برای مواجهه و عبور از این شرایط تدوین کند؛ همچنین به مجریانی قابل و کوشا برای عبور از این مقطع به جای گذران زمان نیاز است. چرا نباید دولت ما مانند آمریکای ترامپ که ۸۰۰ نفر نیروی ویژه برای اعمال و تعقیب تحریم‌ها علیه ایران در تشکیلات واحد سازمان داده است، برای مقابله و عبور از تحریم‌ها سامانه‌ای ویژه داشته باشد!